

10. srpna 2017 – Sv. Vavřince

Drazí věřící,

tímto vám poskytujeme další dokumenty k registraci FSSPX před státem. Nejprve je to znalecký posudek Mgr. Františka Fojtíka. Je nutno ocenit, jak objektivně Mgr. Fojtík k posouzení Kněžského bratrstva přistupuje, a jeho posudek je pro nás cenný i jako hodnocení nestranného pozorovatele naší činnosti.

V souvislosti s tímto posudkem jsme zjistili, že existuje další dokument, o němž jsme nevěděli – žádost ČBK o přistoupení Církve římskokatolické k řízení o registraci (v rozhodnutí MK o přizvání Církve římskokatolické jako účastníka řízení tento důvod nebyl uveden). Tato žádost je dalším dokladem toho, co jsme předpokládali – kooperace MK a ČBK směřující k zamítnutí naší žádosti o registraci.

Zajímavé jsou v této žádosti následující body:

ČBK přiznává, že z věroučného hlediska je *Kněžské bratrstvo součástí Církve římskokatolické*. Pokud je FSSPX součástí katolické Církve, nemůže být ani schismatické, ani heretické, to se pojmově vylučuje, tím ČBK ustupuje z pozice minulého dopisu, že Kněžské bratrstvo je schismatické.

Následuje falešný výklad ustanovení §14 zákona č. 3/2002 Sb., což jasně dokládá soudní znalec. Tento zákon vyžaduje totiž praktickou organizační nezávislost, která je fakticky dána (ostatně je zřejmá i z pozice ČBK, když např. biskupové odmítají poskytovat jurisdikci kněžím FSSPX pro asistenci při uzavírání manželství jeho věřících).

Tento zákon však nevyžaduje věroučnou nezávislost. V tomto ohledu je totiž každý pokřtěný pod jurisdikcí papeže, i schismatic a heretik, tito ovšem nemají práva, pokud se nenavrátní pod obedienci papeže a nezřeknou se herezí. Toto je dogmatická nauka katolické Církve. Při uplatnění věroučného hlediska by pak bez souhlasu Církve římskokatolické nebyla možná žádná registrace křesťanského subjektu, což evidentně neodpovídá právní praxi v ČR a není slučitelné s její laicitou.

Úvaha o udělení právní osobnosti Kněžskému bratrstvu jakožto evidované právnické osobě v rámci Církve římskokatolické považujeme spíše za úskočnost než za skutečnou nabídku, a to i vzhledem k výše zmíněnému odmítnutí jurisdikce pro kněze FSSPX. Od vrchností koncilní církve po 25 letech jejich chování vůči nám žádnou vstřícnost neočekáváme. Šíření pomluv a zneužívání náboženských a osobních vazeb se státními úředníky k zákulisnímu potlačování našich aktivit v nás logicky důvěru nevzbuzuje. S mobbingem a šikanováním některými členy koncilní církve mají hojně zkušenosti i mnozí z našich věřících.

Navíc postavení evidované právnické osoby neodpovídá ani kanonickému postavení exemptních řádů, k nimž analogicky stojí i případná personální prelatura, které je obvyklé v jiných zemích (samostatná právnická osoba před státem). Způsob provázání exemptních řádů s ČBK nadto dle našeho mínění zavání účelovostí, zajišťuje biskupům vůči řádům postavení, které jim objektivně kanonicky nepřísluší. Díky tomuto postavení mohla ČBK obrátit řády o náhrady za nevrácený majetek, a pokud bude pokračovat neutěšená finanční situace některých diecézí, lze se obávat, že ČBK může sáhnout i na další řádový majetek. Mnoho věřících si neuvědomuje, že zákonná úprava „podregistrace“, tj. evidence právnických osob založených již registrovanou církví a náboženskou společností (např. řádů, diecézí, farností atd.), s sebou nese i jistá majetková rizika. Církev římskokatolická ručí za případné dluhy při likvidaci jejích evidovaných právnických osob. Pokud by při likvidaci takové evidované právnické osoby nepostačoval její majetek k úhradě jejích závazků, ručila by za tyto dluhy Církev římskokatolická. Likvidační zůstatek z likvidace takto zrušené evidované právnické osoby by přešel na Církev římskokatolickou (viz §26 odst. 4 zákona č. 3/2002 Sb.). Podmínkou zrušení a následné likvidace takové evidované právnické osoby ovšem není její předlužení, **plně postačí návrh Církve římskokatolické na zrušení jí evidované právnické osoby na MK, na církev a náboženskou společnost Církve římskokatolickou pak přechází veškerý majetek takové zrušené evidované právnické osoby** (viz §26 odst. 1 písm. a) a 3 zákona č. 3/2002 Sb.). Pokud by ČBK respektovala kanonické právo, tak se samozřejmě zneužití není třeba obávat, ale už stávající zneužívání moci v poměru k podřízeným a zákulisní praktiky nedávají v tomto žádnou pozitivní morální jistotu.

ČBK se na sklonku minulého roku zabývala možností, že by se registrace Kněžského bratrstva mohla stát precedentským případem pro exemptní řády, jejichž majetek by tak byl ochráněn před případným zcizením biskupy (nutno ovšem poznamenat, že tyto by ke své samostatné registraci a tím oddělení od registrované církve a náboženské společnosti Církve římskokatolické potřebovaly souhlas ČBK). Tuto skutečnost jsme si neuvědomovali, pokud vím, tak ani nikdo jiný kromě biskupů vzhledem k jejich způsobu myšlení. Naše stanovisko je, že se nás tyto věci netýkají a nechceme být do nich zatahováni.

Machiavellistická diktatura kolegiality pod hlavičkou ČBK neodpovídá katolickému pojetí subsidiarity a je i v rozporu s kanonickým právem. Do očí bijící je např. to, jak zacházejí biskupové se jmenováním a odvoláváním farářů – tato svévole je u našich západních sousedů naprosto nemyslitelná. S tímto svérázným podnikem pod vedením ČBK opravdu nechceme mít nic společného, což rozhodně neznamená, že bychom chtěli přestat být katolíky, právě naopak.

Co se týče analogie s postavením řeckokatolické Církve, na rozdíl od MK ji správně pochopil ve svém posudku Mgr. Fojtík, je to opravdu analogie, která navíc ukazuje, že státní zákony umožňují registraci více katolických subjektů a že tato registrace z pohledu kanonického práva nezakládá automaticky schisma. Nic víc a nic méně.

V dopise MK, který zatím nemáme k dispozici, se zřejmě nachází manipulativní představa, že „Kněžské bratrstvo bude jednou ze tří v České republice registrovaných katolických církví“. Nicméně totéž ministerstvo nás upozornilo, že *státní právo nerozlišuje mezi církví a náboženskou společností, že existuje pouze jeden právní termín pro obě, totiž „církev a náboženská společnost“, zda se registrovaný subjekt pak chápe jako církev či jako náboženská společnost, závisí na stanovách.* V případě, že proběhne registrace Kněžského bratrstva, tedy budou registrovány tři katolické *církev a náboženské společnosti*, tedy tři katolické náboženské subjekty, nikoliv tři církve. Z kanonického pohledu Kněžské bratrstvo není církev – ecclesia, nýbrž společnost – societas, což je jasně řečeno v předložených stanovách, zatímco Římskokatolická církev není společnost – societas, nýbrž církev – ecclesia, stejně jako Řeckokatolická církev.

Ritem se Kněžské bratrstvo odlišuje zásadně, protože užívá tradiční římský, tzv. tridentský ritus, a to výlučně, a absolutně odmítá NOM, jenž je protestantizujícím, proto nelegitimním pokoncilním výtvoem, nicméně v koncilní církvi, jíž „církev a náboženská společnost Církve římskokatolická“ bohužel fakticky je, je tento neřádný ritus užíván jako ritus „řádný“. Pokud se ovšem ČBK chce vrátit k tradiční římské liturgii, je to krok správným směrem, který vítáme a doprovázíme svými modlitbami. Pak bychom opravdu užívali stejný ritus. Zatím pro to ovšem nejsou žádné signály.

Stanovisko ČBK (očividně rozdílné s naším stanoviskem a nekompatibilní s realitou), že římský ritus u Kněžského bratrstva a v diecézích je tentýž ritus, může být však dobrou zprávou pro diecézní kněze, kteří slouží mši sv. způsobem obvyklým u Kněžského bratrstva, neboť tímto ČBK deklaruje, že již není důvod tyto kněze šikanovat, když dělají všichni totéž. Kanonická situace Kněžského bratrstva je plně regulérní na základě stavu nouze v Církvi, jenž vyvolal II. vatikánský koncil a pokoncilní vývoj, zatímco situace koncilní církve je do té míry neregulérní, do níž tato opustila plnost katolicity a již zmíněný tradiční římský ritus.

Tvrzení, že Kněžské bratrstvo se liší pouze ritem, je manipulativní a neodpovídá skutečnosti, jak již správně doložil soudní znalec. Pokud někdo mate věřící, tak jsou to čeští biskupové, kteří již nevyznávají plnost katolické víry a nekonají podle ní. Zajímavým dokladem této skutečnosti je i tato pozoruhodná událost: 1. dubna (přesto, že se to jeví neskutečné, se nejedná o aprílový vtíp) byl na Břevnově v chrámu sv. Markéty „vysvěcen“ „biskup“ Starokatolické církve – kvalifikovaný heretik se svěcením

pochybné platnosti. Toto svěcení bylo opatem dovoleno na písemnou prosbu J. Em. Dominika kardinála Duky, který si „nepřál svěcení ve Svatovítské katedrále, aby to nevyvolalo příliš pozornosti“ (volně citováno). Tedy z principu v takovém zneužití a znesvěcení katolického chrámu heretickou seancí zřejmě J. Em. nevidí problém. Této heretické seance se účastnila celá řada nominálně katolických církevních hodnostářů nekatolického smýšlení, ČBK zastupoval biskup Václav Malý. Toto faktum jasně dokládá, jakým způsobem kardinál Duka, český primas a předseda ČBK, mate věřící promiskuitním ekumenismem a pošlapává povinnosti Církve římskokatolické v hájení jí svěřené víry. Takové chování je v naprostém rozporu s principy tolerance vůči jinověrcům, jak jsou definovány např. v Tomáškově katechismu. Kardinál Duka ovšem není mezi biskupy jediný, který věřící mate. Nicméně tito biskupové matou věřící navštěvující bohoslužby v koncilní církvi, naši věřící jsou zorientováni již dobře, jak ostatně potvrdil i soudní znalec, a proto navštěvují naše kaple.

Tolik několik poznámek k dopisu ČBK, dle potřeby budeme zveřejňovat další informace a podrobnosti o chování českých koncilních církevních hodnostářů, aby bylo jasné, proč FSSPX je a chce zůstat organizačně nezávislé.

Neztrácíme naději, že nakonec MK rozhodne v souladu s tím, že je státním orgánem ČR, a nikoliv svatou inkvizicí česky specifické koncilní církve, což by dle našeho názoru bylo v důsledku nejpříjemnějším řešením pro všechny a vyhnuli bychom se tak nežádoucím soudním sporům.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko – prior